

ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจุบัน

ประเทศไทย เป็นประเทศที่กำลังพัฒนาทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรม รัฐบาลได้กำหนดแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติชื่น เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาประเทศไทยให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน แต่การที่จะบรรลุผลลัพธ์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้นั้น จะต้องอาศัยกำลังคนที่มีความสามารถและมีคุณภาพ การจะผลิตคนที่มีคุณสมบัติดังกล่าวได้จะต้องอาศัยระบบการศึกษาที่ดีและมีประสิทธิภาพด้วย ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยหลายประการ และประการหนึ่งนั้น คือ การผลิตครูที่ดี เพื่อออกไปอบรม สั่งสอน แก่ศิษย์ ให้เป็นคนดี มีคุณภาพ ตามความต้องการของสังคมและประเทศไทย เพราะฉะนั้นการจัดการศึกษา และการฝึกอบรมในสถานศึกษา จึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก เพราะครูมีส่วนในการจัดการศึกษา และรับผิดชอบในการสั่งสอน อบรม เยาวชนให้มีความรู้ ความสามารถ มีคุณธรรม และสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ด้วยเหตุนี้ครูจึงเป็นผู้ที่มีความสำคัญต่อการศึกษาในสังคมปัจจุบัน เป็นอย่างยิ่ง

สถาบันการฝึกหัดครู จัดตั้งขึ้น เป็นแหล่งผลิตครูที่สำคัญแห่งหนึ่ง ซึ่งจะเป็นศูนย์กลางสำคัญในการพัฒนาประเทศไทย ดังนั้น สถาบันการฝึกหัดครูสามารถผลิตครูให้มีคุณภาพต่อสัมภาระที่ได้วางไว้ คือเป็นที่คาดหวังได้ว่า ความรู้ความเข้าใจในวิชาการต่าง ๆ ของนักเรียน คงจะดีขึ้นด้วย ดังคำกล่าวของ ไอดแอล์ พี. คอตเทลล์ (Donald P. Cottrell) ที่ว่า "สถาบันการฝึกหัดครูมีความสำคัญยิ่ง เพราะเป็นแหล่งผลิตครู จึงเปรียบเสมือนเป็นกุญแจของกระบวนการจัดการศึกษาทั้งหมดของชาติ สถาบันการฝึกหัดครูแต่ละแห่งสามารถผลิตครูได้ดี ย่อมจะมีผลไปถึงการศึกษาที่ดีของเยาวชนด้วย และในทางตรงกันข้าม สถาบันการฝึกหัดครูได้ครูที่ไร้สมรรถภาพ ย่อมจะมีผลไปถึงการขาดสมรรถภาพของเยาวชนไปด้วย"

Donald P. Cottrell, Teacher Education for a Free People.

(New York : The American Association of Colleges for Teacher Education, 1956), p. 12.

อย่างไรก็ต้องเห็นได้ว่าแหล่งผลิตครุฑีสำคัญแหล่งหนึ่งคือ วิทยาลัยครูซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาวิชาการและผลิตครุฑีระดับปริญญาตรี ทำการวิจัย ส่งเสริม วิชาชีพและวิทยฐานะของครู อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ผู้บริหารการศึกษา ท่านบำรุงรักนธรรม และให้บริการทางวิชาการแก่สังคม² การที่จะให้ได้ครุฑีดีตามวัตถุประสงค์ได้นั้นจะต้องอาศัยกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ดีด้วย ซึ่งวิชาสังคมศึกษา เป็นวิชาหนึ่งที่จะช่วยให้เป็นครุฑีดีตามวัตถุประสงค์

ดังนั้น วิชาสังคมศึกษาจึง เป็นวิชาที่มีความสำคัญยิ่งในการให้การศึกษา ฝึกฝน อบรมแก่พลเมือง เพื่อให้สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ดังคำกล่าวของ เลียวนาร์ด เอส. เคนเวอร์ธี³ (Leonard S. Kenworthy) ที่ว่า “วิชาสังคมศึกษาไม่เพียงแต่จะมีความสำคัญในฐานะวิชาที่บูรณาการ เรียนให้เป็นสมาชิกที่ดีในสังคมประชาธิปไตยเท่านั้น แต่ยังเป็นวิชาที่มีเมืองมาก มีขอบเขตกว้างขวางกว่าวิชาอื่น ๆ เพราะได้รวมเอาศาสตร์ต่าง ๆ ศิลปะ สังคมวิทยา รัฐศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ ปรัชญา ศาสนา จิตวิทยา วิทยาศาสตร์ ศิลปะ และวรรณคดี ไว้ด้วยกัน โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะให้ผู้เรียนมีความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ มนุษย์กับสังคมและสิ่งแวดล้อมให้มากยิ่งขึ้น” ซึ่ง Maurice P. Moffatt⁴ (Maurice P. Moffatt) ได้กล่าวว่า “วิชาสังคมศึกษา เป็นวิชาที่ช่วยให้นักเรียนมีความรู้และประสบการณ์ที่จำเป็นในการเสริมสร้างค่านิยม พื้นฐาน อุปนิสัย ทัศนคติที่เป็นที่ยอมรับ และทักษะต่าง ๆ อันสำคัญ ที่จะเป็นพลเมืองดี” นอกจากนี้วิชาสังคมศึกษาที่เปิดสอนอยู่ในวิทยาลัยครูยัง เป็นวิชาหนึ่งที่เป็นวิชาเอกแบบกว้าง (Broad field) ไม่ต้องเรียนวิชาโท ประกอบด้วยวิชาปั้งศีบและวิชาเสือก ซึ่งจะต้องเรียนอย่างน้อย ๖๐ หน่วยกิต⁵ ผู้สอนวิชาสังคมศึกษาจึงไม่สามารถที่จะจัดกิจกรรม

² วิทยาลัยครูจันทร์เกณ, คู่มือการศึกษาปีการศึกษา ๒๕๒๕ (กรุงเทพมหานคร :

โรงพิมพ์สามเจริญพาณิช, ๒๕๒๕), หน้า 47 - ๖๐.

³ Leonard S. Keworthy, Guide to Social Studies teaching in Secondary School (Belmont California : Woodworth, 1926), p. 3.

⁴ Maurice P. Moffatt, Social Studies Instruction (New Jersey : Prentice Hall, 1936), p. 10.

⁵ กรมการฝึกหัดครู, หลักสูตรสภาคการฝึกหัดครูระดับปริญญาตรี พุทธศักราช ๒๕๒๔ (กรุงเทพมหานคร : ส. สมบูรณ์การพิมพ์, ๒๕๒๕), หน้า ๑๒๙ - ๑๓๐.

การเรียนการสอนในชั้น เรียนอย่างเดียวเท่านั้น จะ เป็นต้องศึกษาค้นคว้า เพิ่มเติมจากแหล่งชุมชน ประเพณีต่าง ๆ เพื่อนำมาประกอบการสอนในชั้น เรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทั้งยัง เปิดโอกาสให้ผู้เรียน เรียนด้วยตนเองมากยิ่งขึ้นอีกด้วย เพราะฉะนั้นบทบาทของผู้สอนวิชาสังคมศึกษาที่สำคัญ อีกประการหนึ่ง คือ การนำเอาแหล่งชุมชนมาให้ประกอบการสอน

ด้วยเหตุว่า แหล่งชุมชนนานาชนิดที่อาจารย์ผู้สอนวิชาสังคมศึกษาสามารถนำมายังการสอนได้นั้น มีอยู่มากมายหลายประเพณี โดยเฉพาะกรุงเทพมหานคร เป็นศูนย์รวมวิทยาการ ด้านต่าง ๆ ที่สามารถนำมาเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษาได้ดี และใน ส่วนภูมิภาคก็มีแหล่งชุมชนที่จะเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษาได้ดี เช่นเดียวกัน ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่า ถ้าได้เบริญ เทียบความคิดเห็น เกี่ยวกับการใช้แหล่งชุมชนเหล่านั้น น่าจะพบความแตกต่างของการใช้ เพราะฉะนั้น ผู้วิจัยจึงต้องการ เปรียบเทียบ ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชาสังคมศึกษาในวิทยาลัยครุภัณฑ์และศิลป์ แหล่งชุมชนเหล่านี้ กับความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชาสังคมศึกษาในระดับปริญญาตรี โดยผู้วิจัยคาดหมายว่าผลที่ได้รับจากการวิจัยครั้งนี้ จะ เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรวิชา สังคมศึกษาในระดับปริญญาตรี ในวิทยาลัยครุภัณฑ์และศิลป์ให้เอื้ออำนวยต่อการนำเอาแหล่งชุมชนมาใช้ประกอบ การสอนได้อย่างเหมาะสมยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเบริญ เทียบความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชาสังคมศึกษาภายนอกวิชา สังคมวิทยา ภาควิชาประวัติศาสตร์ ภาควิชาภูมิศาสตร์ ภาควิชาปรัชญาและศาสนา และภาควิชา เศรษฐศาสตร์และการเมือง ระหว่างวิทยาลัยครุภัณฑ์และศิลป์ กับ กองกุลมหาภัณฑ์ เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากแหล่งชุมชนประกอบการสอนวิชาสังคมศึกษาในระดับปริญญาตรี
2. เพื่อเบริญ เทียบความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชาสังคมศึกษา ระหว่าง ภาควิชา คือ ภาควิชาสังคมวิทยา ภาควิชาประวัติศาสตร์ ภาควิชาภูมิศาสตร์ ภาควิชาปรัชญา และศาสนา และภาควิชาเศรษฐศาสตร์และการเมือง ทั้งในวิทยาลัยครุภัณฑ์และศิลป์ กองกุลมหาภัณฑ์ และ กองกุลมหาภัณฑ์ เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากแหล่งชุมชนประกอบการสอนวิชาสังคมศึกษาในระดับ ปริญญาตรี

สมมติฐานการวิจัย

จากการศึกษาข้อคิด เห็นของนักการศึกษา ทฤษฎีและหลักการค่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ประโยชน์จากแหล่งชุมชน หลักสูตรสภากาการฝึกหัดครูระดับปริญญาตรี พุทธศักราช 2519 และ 2524 พระราชนบัญญัติวิทยาลัยครุ พุทธศักราช 2518 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 5 และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ประโยชน์จากแหล่งชุมชนประกอบการสอนวิชาสังคมศึกษา เช่น จากการวิจัยของ กิญโญ ตันพิทยคุปต์⁶ ที่พบว่า การใช้แหล่งความรู้ในชุมชนในการสอนวิชาประวัติศาสตร์ไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างครุสังคมศึกษาในกรุงเทพฯ และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่ครุสังคมศึกษาในกรุงเทพฯ นิยมใช้เอกสาร สิ่งพิมพ์ ห้องสมุด สถานที่ราชการ บริษัทหรือห้างร้าน และธนาคาร หรือสถานบันการ เงินมาประกอบการสอนมากที่สุด ส่วนครุสังคมศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา นิยมใช้ วัด โบราณวัตถุ พิพิธภัณฑ์ และสถานที่สำคัญทางศาสนา มาประกอบการสอนมากที่สุด และจากผลการวิจัยของ วรลักษณ์ รัตติกาลชลากร⁷ ที่พบว่า ครุสังคมศึกษาในกรุงเทพฯ และจังหวัดใกล้เดียงใช้ประโยชน์จากแหล่งชุมชนเกี่ยวกับประเพณี วิธีการ เวลาที่ใช้ และกิจกรรมที่ให้นักเรียนปฏิบัติก่อนและหลังการใช้แหล่งชุมชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากข้อค้นพบเหล่านี้ และด้วยเหตุผลที่ว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาสังคมศึกษาในวิทยาลัยครุกลุ่มนครหลวง และกลุ่มภาคเหนือ อยู่ในสภาพแวดล้อมและมีแหล่งชุมชนที่ต่างกัน การใช้ประโยชน์จากแหล่งชุมชนประกอบการสอนน่าจะต่างกันด้วย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานของการวิจัยครั้งนี้ว่า

1. ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชาสังคมศึกษาภายในภาควิชาสังคมวิทยา ภาควิชาประวัติศาสตร์ ภาควิชาภูมิศาสตร์ ภาควิชาปรัชญาและศาสนา และภาควิชาเศรษฐศาสตร์

⁶ กิญโญ ตันพิทยคุปต์, "การใช้แหล่งความรู้ในชุมชนในการสอนประวัติศาสตร์ไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514), หน้า 66.

⁷ วรลักษณ์ รัตติกาลชลากร, "การใช้แหล่งชุมชนประกอบการเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชานักธรรมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525), หน้า 106.

และการ เมือง ระหว่างวิทยาลัยครุภัณฑ์และกับกลุ่มภาคเหนือ เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์
จากแหล่งชุมชน ประกอบการสอนวิชาสังคมศึกษาในระดับปริญญาตรี แตกต่างกัน ดังนี้

1.1 ความคิดเห็น เกี่ยวกับประเททของแหล่งชุมชนที่นำมาใช้ประกอบการสอน
วิชาสังคมศึกษา แตกต่างกัน

1.2 ความคิดเห็น เกี่ยวกับวิธีการใช้ประโยชน์จากแหล่งชุมชนประกอบ
การสอนวิชาสังคมศึกษา แตกต่างกัน

1.3 ความคิดเห็น เกี่ยวกับช่วงเวลาที่ใช้ประโยชน์จากแหล่งชุมชนประกอบ
การสอนวิชาสังคมศึกษา แตกต่างกัน

1.4 ความคิดเห็น เกี่ยวกับกิจกรรมที่ให้นักศึกษาปฏิบัติก่อนและหลังการใช้
ประโยชน์จากแหล่งชุมชนประกอบการสอนวิชาสังคมศึกษา แตกต่างกัน

2. ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชาสังคมศึกษา ระหว่าง 5 ภาควิชา
ทั้งในวิทยาลัยครุภัณฑ์และกับกลุ่มภาคเหนือ เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากแหล่งชุมชน
ประกอบการสอนวิชาสังคมศึกษาในระดับปริญญาตรี แตกต่างกัน ดังนี้

2.1 ความคิดเห็น เกี่ยวกับประเททของแหล่งชุมชนที่นำมาใช้ประกอบ
การสอนวิชาสังคมศึกษา แตกต่างกัน

2.2 ความคิดเห็น เกี่ยวกับวิธีการใช้ประโยชน์จากแหล่งชุมชนประกอบ
การสอนวิชาสังคมศึกษา แตกต่างกัน

2.3 ความคิดเห็น เกี่ยวกับช่วงเวลาที่ใช้ประโยชน์จากแหล่งชุมชนประกอบ
การสอนวิชาสังคมศึกษา แตกต่างกัน

2.4 ความคิดเห็น เกี่ยวกับกิจกรรมที่ให้นักศึกษาปฏิบัติก่อนและหลังการใช้
ประโยชน์จากแหล่งชุมชนประกอบการสอนวิชาสังคมศึกษา แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวิธีดำเนินการเป็น 2 วิธี คือ

วิธีที่หนึ่ง การวิจัยเอกสาร (Documentary Research) เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากแหล่งชุมชนประกอบการสอนวิชาสังคมศึกษา โดยวิเคราะห์จาก หลักสูตรสภาคการฝึกหัดครูระดับปริญญาตรี พุทธศักราช 2519 และ 2524 เอกสารประกอบการสอนวิชาสังคมศึกษา ประมวลการสอน คู่มือการสอน และหนังสือแบบเรียนวิชาสังคมศึกษา

วิธีที่สอง การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เกี่ยวกับความคิดเห็นในการใช้ประโยชน์จากแหล่งชุมชนประกอบการสอนวิชาสังคมศึกษาในระดับปริญญาตรี ของอาจารย์ผู้สอนวิชาสังคมศึกษาในวิทยาลัยครุภัณฑ์ครุศาสตร์และกลุ่มภาคเหนือ มีลักษณะและขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาค้นคว้าจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน เพื่อสร้างแบบสอบถามสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูล

2. การสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 สร้างแบบสอบถามขึ้นมา 1 ชุด สำหรับถามอาจารย์ผู้สอนวิชาสังคมศึกษา ทั้งในวิทยาลัยครุภัณฑ์ครุศาสตร์และกลุ่มภาคเหนือ เป็นแบบเลือกตอบ (Check - List) แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และแบบปลายเปิด (Open-ended) โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ถ้ามีข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 ถ้ามีข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นในการใช้ประโยชน์จากแหล่งชุมชนประกอบการสอนวิชาสังคมศึกษา ในเรื่องต่อไปนี้

1. ประเภทของแหล่งชุมชน
2. วิธีการใช้ประโยชน์จากแหล่งชุมชน
3. ช่วงเวลาที่ใช้ประโยชน์จากแหล่งชุมชน
4. กิจกรรมที่ให้แก่ศึกษาปฏิบัติก่อนและหลังการใช้ประโยชน์

จากแหล่งชุมชน

แบบสอบถามมีสักษณะ เป็นแบบมาตราส่วนประเบินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามระดับความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชาสังคมศึกษา ตั้งแต่ เห็นว่า สำคัญมากที่สุดจนถึง เห็นว่าสำคัญน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ถ้าข้อมูลเกี่ยวกับมูลทรัพย์อุปสรรค และข้อเสนอแนะ ในการใช้ประโยชน์จากแหล่งชุมชนประกอบการสอนวิชาสังคมศึกษา ในระดับปริญญาตรี โดย แบบสอบถามมีสักษณะ เป็นคำถามปลายเปิด (Open-ended)

2.2 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบ ความถูกต้องในเนื้อหา และนำแบบสอบถามที่ได้รับการแก้ไขจากผู้ทรงคุณวุฒิไปทดลองใช้ (try-out) กับอาจารย์ผู้สอนวิชาสังคมศึกษา จำนวน 10 คน คือ อาจารย์จากวิทยาลัยครุลำปาง 2 คน อาจารย์จากวิทยาลัยครุพิบูลลงกรณ์ พิษณุโลก 3 คน และอาจารย์จากวิทยาลัยครุจันทร์กฤษ 5 คน จากนั้นจึงนำแบบสอบถามที่ได้รับมาปรับปรุงแก้ไขในด้านภาษา และความชัดเจนของข้อความ อีกครั้งหนึ่ง ต่อจากนั้นจึงนำไปใช้กับประชากรจริงต่อไป

3. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ประชากร 2 กลุ่ม คือ

1. อาจารย์ผู้สอนวิชาสังคมศึกษาในวิทยาลัยครุภูมินครหลวงทั้งหมด 6 แห่ง จำนวน 90 คน โดยเป็นอาจารย์จากภาควิชาสังคมวิทยา 20 คน อาจารย์จากภาควิชา ประวัติศาสตร์ 18 คน อาจารย์จากภาควิชาภูมิศาสตร์ 19 คน อาจารย์จากภาควิชาบริษัทฯ และ ศาสนา 16 คน และอาจารย์จากภาควิชาเศรษฐศาสตร์และการเมือง 17 คน

2. อาจารย์ผู้สอนวิชาสังคมศึกษาในวิทยาลัยครุภูมิภาคเหนือทั้งหมด 8 แห่ง จำนวน 111 คน โดยเป็นอาจารย์จากภาควิชาสังคมวิทยา 25 คน อาจารย์จากภาควิชา ประวัติศาสตร์ 22 คน อาจารย์จากภาควิชาภูมิศาสตร์ 23 คน อาจารย์จากภาควิชาบริษัทฯ และ ศาสนา 20 คน และอาจารย์จากภาควิชาเศรษฐศาสตร์และการเมือง 21 คน

รวมประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 201 คน⁸

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ได้ดำเนินการดังนี้

⁸ กรมการคึกคัก, กองแผนงาน, แบบรายงานครุ ประจำปีการศึกษา 2526 :
รายงานครุภาคเหนือและกรุงเทพมหานคร, 2526.

4.1 วิเคราะห์จากหลักสูตรสภากาการฝึกหัดครุระดับปริญญาตรี พุทธศักราช 2519 และ 2524 เอกสารประกอบการสอนวิชาสังคมศึกษา ประมวลการสอนคู่มือการสอน และหนังสือแบบเรียนวิชาสังคมศึกษา เพื่อประโยชน์ในการสร้างแบบสอบถามสำหรับการวิจัยและประโยชน์ต่อการวิจัยเชิงพรรณามากยิ่งขึ้น

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาด้วยวิธีการทางสถิติโดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) วิธีการทดสอบค้ำที่ (t -test) และวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบคำอธิบาย

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ใช้ประชากรที่เป็นอาจารย์ผู้สอนวิชาสังคมศึกษาทั้งหมด ประจำปีการศึกษา 2526 ที่มาจากการศึกษา คือ ภาควิชาสังคมวิทยา ภาควิชาประวัติศาสตร์ ภาควิชาภูมิศาสตร์ ภาควิชาบริชญาและศาสนา และภาควิชาเศรษฐศาสตร์และการเมือง ทั้งในวิทยาลัยครุภัณฑ์ครุภัณฑ์และกลุ่มภาคเหนือ รวม 14 แห่ง มีจำนวนทั้งสิ้น 201 คน

2. การวิจัยครั้งนี้มุ่งเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชาสังคมศึกษา ในวิทยาลัยครุภัณฑ์ครุภัณฑ์และกลุ่มภาคเหนือ เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากการแล่งชุมชน ประกอบการสอนวิชาสังคมศึกษา ระดับปริญญาตรีในเรื่องประเภทของแหล่งชุมชน วิธีการใช้ประโยชน์จากแหล่งชุมชน ช่วงเวลาที่ใช้ประโยชน์จากแหล่งชุมชน และกิจกรรมที่ให้นักศึกษาปฏิบัติก่อนและหลังการใช้ประโยชน์จากแหล่งชุมชน

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

แหล่งชุมชน หมายถึง แหล่งความรู้ที่มีอยู่ในชุมชน เป็นสิ่งที่มีคุณค่าทางการศึกษา และสามารถจะนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษาได้ อาทิ ในรายสถาน ใบรายวัสดุ พิพิธภัณฑ์ แหล่งท่องเที่ยว วิทยากร ห้องสมุด เป็นต้น การใช้ประโยชน์จากแหล่งชุมชน หมายถึง การนำเอาแหล่งความรู้ที่มีอยู่ในชุมชน มาเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษา ในระดับปริญญาตรีเท่านั้น อันอาจหมายถึง การที่ผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการใช้โดยตรง อาทิ การเชิญวิทยากรมานarratey การพานักศึกษาออกไป

ศึกษาอกส่วนที่ เป็นดัน หรือ การใช้ภาษาได้กำแหงนำของผู้สอน อาทิ การแนะนำนักศึกษาไปร่วมกิจกรรมชุมชน การแนะนำนักศึกษาไปศึกษาค้นคว้า เพิ่มเติมจากห้องสมุด เป็นดัน

วิชาสังคมศึกษา หมายถึง รายวิชาค่าง ๆ ในหมวดวิชา เอกสาร คอมศึกษาตามหลักสูตร
สภากาการฝึกหัดครูระดับปริญญาตรี พุทธศักราช 2519 และ หลักสูตรสภากาการฝึกหัดครูระดับปริญญาตรี
พุทธศักราช 2524 ที่ใช้อยู่ปัจจุบัน

ปริญญาตรี หมายถึง ระดับการศึกษาตามหลักสูตรสภากาชาดไทยทั้งคู่ในระดับปริญญาตรี ทั้งหลักสูตร 2 ปี หลังจากชั้นประภาคเป็นยบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง และหลักสูตร 4 ปี หลังจากชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือ เทียบเท่า

วิทยาลัยครุภัณฑ์หลวง หมายถึง วิทยาลัยครุภัณฑ์เกษตร วิทยาลัยครุภัณฑ์
วิทยาลัยครุภัณฑ์วิทยาลัยครุภัณฑ์บ้านสมเด็จเจ้าพระยา วิทยาลัยครุภัณฑ์สุนศรี แล้ววิทยาลัยครุภัณฑ์
สุนันทา

วิทยาลัยครุภัณฑ์ภาคเหนือ หมายถึง วิทยาลัยครุเชียงราย วิทยาลัยครุเชียงใหม่
วิทยาลัยครุลำปาง วิทยาลัยครุกำแพงเพชร วิทยาลัยครุพิบูลสงคราม พิษณุโลก วิทยาลัยครุ
อุดรติดค์ วิทยาลัยครุเพชรบูรณ์ และวิทยาลัยครุนครสวรรค์

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ผู้วิจัยคาดหมายว่าจะได้รับประโยชน์จาก การวิจัย ดังนี้

- คุณภาพทรัพยากรากฐาน**

 1. เป็นแนวทางสำหรับอาจารย์ผู้สอนวิชาสังคมศึกษา ในการปรับปัจจุบันการเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษาระดับปริญญาตรี ให้เอื้ออำนวยต่อการนำเอาแหล่งชุมชนมาใช้ประกอบการสอน
 2. เป็นแนวทางสำหรับวิทยาลัยครุ ในการสนับสนุนและส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนวิชาสังคมศึกษาได้นำเอาแหล่งชุมชนมาใช้ประโยชน์ให้มากยิ่งขึ้น
 3. เป็นแนวทางสำหรับกรรมการฝึกหัดครุ และหน่วยงานต่าง ๆ ที่ทำหน้าที่ผลิตครุ เห็นความสำคัญของการใช้ประโยชน์จากแหล่งชุมชน